

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **D. D.**, zastoupeného Mgr. Anetou Bendovou, advokátkou se sídlem U Soudu 388/1, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2014, čj. OAM-287/ZA-ZA02-ZA14-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2015, čj. 29 Az 45/2014 – 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Anetě Bendové, advokátce se sídlem U Soudu 388/1, Hradec Králové, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 4114 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 11. 11. 2014, čj. OAM-287/ZA-ZA02-ZA14-2013 (dále též „napadené rozhodnutí“), Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Krajský soud žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítl, že skutková zjištění krajského soudu jsou nedostatečná z důvodu nedostatečného důkazního řízení. Po prokázání odůvodněné obavy z pronásledování nebo pronásledování by měl být stěžovateli udělen azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Stěžovatel přinejmenším splňuje podmínky pro přiznání doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu. Pokud

by vycestoval do země původu, vystavil by se postihům, které odporují základním mezinárodním úmluvám.

IV.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu a navrhl kasační stížnost zamítnout. Stěžovatel nesplnil podmínky pro udělení azylu ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Kasační stížnost byla formulována velmi obecně.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na které Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námítky.

[8] Na tomto místě je třeba zdůraznit, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2007, čj. 6 Azs 20/2007 – 54). Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu. To nepochybně platí i o jednotlivých stížnostních bodech. Je proto odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti dostatečně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu. Není totiž úkolem Nejvyššího správního soudu domýšlet za stěžovatele, čím konkrétně chtěl v kasační stížnosti argumentovat.

[9] Stěžovatel koncipoval kasační stížnost poměrně obecně. Dokazování vedené krajským soudem označil za nedostatečné, aniž by blíže specifikoval, v čem konkrétně krajský soud při dokazování pochybil. Podotkl, že pokud by bylo prokázáno, že byl v zemi původu pronásledován, bylo by to důvodem pro udělení azylu. Neuvedl však, v čem konkrétně rozporuje závěry krajského soudu a žalovaného, že v jeho případě nebyla prokázána existence důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Na závěr uvedl obecné a ničím nezdůvodněné tvrzení, že by byl v případě vycestování do vlasti vystaven postihům, které odporují základním mezinárodním úmluvám. Na takto koncipovanou kasační stížnost nelze reagovat jinak než v obecné rovině; pro její obecnost v ní rovněž nelze vysledovat přesah vlastních zájmů stěžovatele, který je nutnou podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany.

[10] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s. Na závěr lze připomenout, že neudělení azylu nebo jiné formy mezinárodní ochrany stěžovateli nebrání, aby legalizoval svůj pobyt v České republice prostřednictvím institutů stanovených v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Krajský soud ustanovil stěžovateli zástupkyni z řad advokátů; podle § 35 odst. 8 s. ř. s. advokát ustanovený v řízení před krajským soudem zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) náleží ustanovenému zástupci odměna za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání kasační stížnosti ve výši 3100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon; celkem tedy 3400 Kč. Jelikož je ustanovená advokátka plátkyní daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna za zastupování o tuto daň; částka daně činí 714 Kč. Celkem tedy odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů včetně daně činí 4114 Kč. Tato částka bude zástupkyni stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. ledna 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu